

Неділя прощення

Була п'ятниця. Зазвичай цього дня з дитячого садочка Мартусю забирав тато, та сьогодні він залишився вдома з трирічним Павликом, а по неї прийшла мама. Вона дуже здивувалася, побачивши, що її донечка самотньо сидить у роздягальні на лавці. У дівчинки було сумне обличчя й заплакані очі.

– Мартусю, у тебе щось трапилось? – схвильовано запитала мама.
– Так, я посварилася.
– Посварилася? З ким?
– З Наталкою! – вигукнула дівчинка, і на її очі знову набігли сльози.
– Але ж Наталка – твоя найкраща подруга, – здивувалася мама.
– Так, але сьогодні... сьогодні... – схлипнула Мартуся й сховала личко у долонях.

– Добре, сонечко, збирайся, а дорогою розкажеш, що між вами сталося, – лагідно сказала мама.

На вулиці яскраво світило зимове сонце, і хоча під ногами ще рипів сніг, у повітрі вже було ледь чутно аромат весни. Катерина Романчук – так звали Мартусину маму – не поспішала починати розмову. Вона вирішила дати донечці час, аби та трохи заспокоїлася. Тому й обрала довшу дорогу, що вела через парк, у якому сім'я Романчуків любила гуляти.

– Мамо, дивися, яка краса! – захоплено вигукнула Мартуся, вказуючи на пухкий килим снігу, який щільно вкривав доріжки, галявини й навіть віття дерев у парку. – Це схоже на білу скатертину, якою ти накриваєш стіл на свята!

Здавалося, що п'ятирічна дівчинка ненадовго забула про свої неприємності: її щічки знову порожевіли, а на вуста повернулася звична усмішка.

– Знаєш, я дуже люблю свята, – вела вона далі, – у грудні ми святкували Різдво, але ти казала, що навесні на нас також чекає велике свято. А весна вже зовсім скоро, хоч сьогодні ще й падав сніг. Тож, мамо, може, нам уже час готуватися?

– Так, саме про це я й хочу з тобою поговорити. За кілька днів ми розпочнемо приготування до найбільшого свята у році, яке називається Пасха, або ж Великдень, тобто «великий день».

– А як ми будемо готуватися? Наведемо лад у будинку й приготуємо різні смаколики?

– І це також, але головне – навести лад у своєму серці, – поважно промовила Катерина.

– Як це? Не розумію! – енергійно струсила головою дівчинка.

– Навести лад у своєму серці – це означає, наприклад, помиритися з тими, кого ми образили. Ми можемо зробити це в час Великого посту. Він триває з понеділка після Неділі прощення до празника Воскресіння Христового.

– Ого, це, здається, довго!

– Так, але це наша можливість стати кращими, наприклад, позбутися шкідливих звичок, помиритися з тими, кого ми образили, і пробачити тим, хто образив нас...

Мама ще не встигла закінчити речення, як на очі Мартусі набігли сльози. Вона згадала про сьогоднішню сварку з Наталкою.

– Ой, це непросто... – скрушно зітхнула дівчинка.

– Так, але саме з цього ми й починаємо іти дорогою Великого посту. Тому найближча неділя називається Неділею прощення. Тоді після Служби Божої або Вечірні здійснюється особливий Чин прощення, коли ми прощаємо всім, хто нас образив, а також просимо прощення у тих, кого скривдили ми. Також і священник просить прощення у нас і прощає нам наші провини супроти нього.

– А без цього прощення ніяк не можна обійтися? – скривилася Мартуся.

– Уяви, що наші образи і кривди – це дві валізи, напхані важким камінням. Навіщо їх брати в дорогу? – спробувала пояснити мама.

– Ну, так... – зітхнула дівчинка, і по її щічках покотилися великі горошини сліз, які вже давно бриніли в очах. – Але я не побачу в неділю у церкві Наталки. То як мені їй пробачити і перепросити?

Катерина лагідно усміхнулася і присіла навпочіпки біля донечки.

– Нічого, ти зустрінешся з нею у садочку в понеділок – миритися ніколи не пізно. Якщо хочеш, можеш мені розповісти, через що ви посварилися. Може, я тобі щось пораджу.

– Сьогодні нам дали завдання намалювати свою сім'ю, – почала Мартуся, – у мене вийшов гарний малюнок, от тільки Павлик на ньому чомусь не дуже вдався. Наталка це побачила і почала сміятися. Сказала, що у мене братик – як огірок на ніжках.

– Тобі, мабуть, було дуже прикро? – стиха мовила мама.

– Еге ж! – обурено скрикнула дівчинка. – Тоді я сказала, що вона взагалі не вміє малювати.

– А хіба це правда?

– Ні, – ледь чутно прошепотіла Мартуся, – у неї був дуже гарний малюнок...

– От бачиш, як легко скривдити іншого, – мовила Катерина, – але тепер ти знаєш, що можна зробити, аби виправити ситуацію.

– Так, простити і попросити прощення, – усміхнулася дівчинка.

ПИТАННЯ, ЯКІ МОЖНА ОБГОВОРТИ З ДИТИНОЮ:

- 1.** Що таке Великий піст?
- 2.** Навіщо нам потрібен Великий піст?
- 3.** Що ми робимо в Неділю прощення?
- 4.** Чому потрібно прощати і просити прощення в інших?

Цитата для обговорення:

Коли ви прощатимете людям їхні провини, то й Отець ваш небесний простить вам. А коли ви не будете прощати людям, то й Отець ваш небесний не простить вам провин ваших.

Євангеліє від Матія 6, 14-15

Для додаткового читання старшим:

Євангеліє від Матія 6, 14-21

Меню:

- Вареники із сиром
- макарони з Брокколи
- лінаві Вареники